

Çağdaş Sanat Akımları, Önemli Sanatçıları ve Eserleri

<http://www.leblebitozu.com/cagdas-sanat-akimlari-onemli-sanatcilari-ve-eserleri/>

Çağdaş resim akımları, genellikle *Modern Resim* olarak tanımlanır. Modern Sanat, aslında gelenekselleşmiş kurallara ve kalıplara bir başkaldırıdır. Modern Sanat altyapısını oluşturan Ard İzlenimcilerin ve diğer akım ve üslupların ortak noktası 20. yüzyıl yaşamına duyulan tepkiyi yansıtmak olarak düşünülebilir.

Bazı sanat tarihçileri, fotoğrafın icadıyla resim sanatının gerçekliği yeniden üretme yetkisinin sona erdiğini söylerler. Onlara göre, bu andan sonra gerçekliğin resmini yapmak, modası geçmiş bir şeydir. Fotoğraf makinesinin icadı, sanatın bu klasik biçimsel ilkelerden kopuşunu kuşkusuz hızlandırmıştır.

Paul Cézanne, The Bay of L'Estaque From The East, 1878-1882

Bahsi geçen köklü değişimin ardında başka pek çok sebep daha vardır ki bunlardan en önemlisi Sanayi Devrimi ve peşi sıra patlak veren dünya savaşlarıdır. Bu iki unsur, makinenin insan yaşamında vazgeçilmez ve acımasız bir yer edinmesine sebep olunca, sanatçının karşısındaki nesne ile olan münasebeti her zamankinden farklı, bu defa optik değil, psikolojik yönü ağır basan bir hal almak durumunda kalmış, bir hesaplaşma hali yaşanır olmuştur.

Van Gogh, Allotment With Sunflower, 1887

Modern resim sanatı Van Gogh, Gauguin ve Cézanne ile başlamıştır. İnsanlığın ilk çağlardan beri sürdürdüğü mimesis (benzerini yapma), temsiliyeti benzerlik üzerinden kazandırma bu sanatçıların elinde bambaşka bir şeye dönüşür. İlk izlenimcilerin ışık ve renk üzerinden giriştikleri deneysel çalışmalarını saymazsak, nesneyi doğadaki şekil ve renklerinden bağımsız resmetme bu üç ressam ile başlamıştır. Eşyanın somut gerçekliğine Cézanne (1839 – 1906) form ve biçimleme bakımından müdahale ederken, Van Gogh (1853 – 1890) bu realizmi ruhsal enerjisi ağır basan renk ile kırmıştır. Gauguin (1848 – 1903) ise ideal somut güzellik ilkelerine karşı çıkarak yabani bir estetik yaratmıştır ki, bu da imajların görselliğine etkili bir müdahaledir.

Bu üç ressamı da detaylı olarak anlattığımız yazılarımızı okumanızı öneriyoruz: [Paul Cézanne](#), [Van Gogh](#), [Paul Gauguin](#)

Paul Gauguin, I Raro te Oviri, 1891

1. Empresyonizm (İzlenimcilik)

Empresyonizm adı, Claude Monet'in *İzlenim*, *Gündoğumu* adlı resminden kaynaklanır.

Claude Monet, Impression, soleil levant (İzlenim, Gündoğumu), 1872

Empresyonist sanatçılara göre, resim sanatı izlenimlerin yansıtılması olayıdır. Empresyonistler, nesnelerin sahip olduğu durağan ve kavramsal anlamlarının ötesinde, onların ışığa bağlı olarak anlık değişen görünümünü yakalayıp duyumsadıkları gibi izleyiciye anlatmaya yönelik bir çabayla gerçek biçimi değil, görünen biçimi tuvale aktardılar. Empresyonist sanatçı doğrudan doğruya gerçeği değil, gördüklerinin kendisinde uyandırdığı duygu ve düşünceleri esas alır.

Daha detaylı bilgi için [Empresyonizm Nedir? Empresyonist Ressamlar ve Eserleri](#) yazımızı okumanızı öneriyoruz.

Pierre-Auguste Renoir, The Bay of Algiers, 1881

[Empresyonist Ressamlardan Renoir'ın 29 Muhteşem Resmi](#) isimli yazımızda da Pierre-Auguste Renoir'ın hayatı ve eserleri ile ilgili detaylı bilgi bulabilirsiniz.

Édouard Manet, The Seine At Argenteuil, 1874

[Édouard Manet'in Mutlaka Bilmeniz Gereken 20 Eseri](#) isimli yazımızı da okumanızı öneriyoruz.

Empresyonizmin önemli ressamaları arasında Claude Monet, Édouard Manet, Pierre-Auguste Renoir, Paul Cézanne, Vincent Van Gogh, Camille Pissarro, Frédéric Bazille, Mary Cassatt, Gustave Caillebotte, Armand Guillaumin, Berthe Morisot, Edgar Degas, Alfred Sisley sayılabilir.

2. Ekspresyonizm (Dışavurumculuk)

[Bilmeniz Gereken 14 Ekspresyonist Ressam ve Tabloları](#) isimli yazımızda ekspresyonizm hakkında detaylı bilgi bulabilirsiniz.

Günümüz resminde hala etkisini devam ettiren ekspresyonizm akımı, Latin kökenli *expressio* sözcüğünden türemiş ve Türkçe'ye dışavurum şeklinde çevrilmiştir. Ekspresyonizm, savaşlar ve endüstrileşmenin getirdiği sosyal problemlere karşı protest duruş gösteren bir grup sanatçının, nesneler dünyasını bırakıp, kendi içsel yolculukları sonucu ortaya çıkan yeni bir sanatsal ifade biçimidir.

Edvard Munch, The Day After, 1894-95

[Çılgılık Tablosuyla Tanıdığımız Edvard Munch'un 26 Özel Tablosu](#) isimli yazımızda Edvard Munch ve eserleri ile ilgili detaylı bilgi bulabilirsiniz.

Ekspresyonistler eserlerinde hislere dayalı içsel duyguları ifade etme yolunu seçmişlerdi. İnsanın günlük yaşamda karşılaştığı hüznün, şaşkınlık, bitkinlik, korku ve acı ya da sevinç, coşku, mutluluk gibi insana dair duygular, sanatçı duyarlılığı ile şekillenen eserlerin konusu olur. Avrupa'nın kuzeyinde başlamasına rağmen Fransa ve en çok da Almanya'da etkisini göstermiştir.

August Macke, Kathedrale zu Freiburg in der Schweiz, 1914

Ekspresyonizmin önemli sanatçıları arasında Edvard Munch, August Macke, Franz Marc, Ernst Ludwig Kirchner, James Ensor, Henri de Toulouse-Lautrec, Oskar Kokoschka, Wassily Kandinsky sayılabilir.

3. Fovizm (Yırtıcılık)

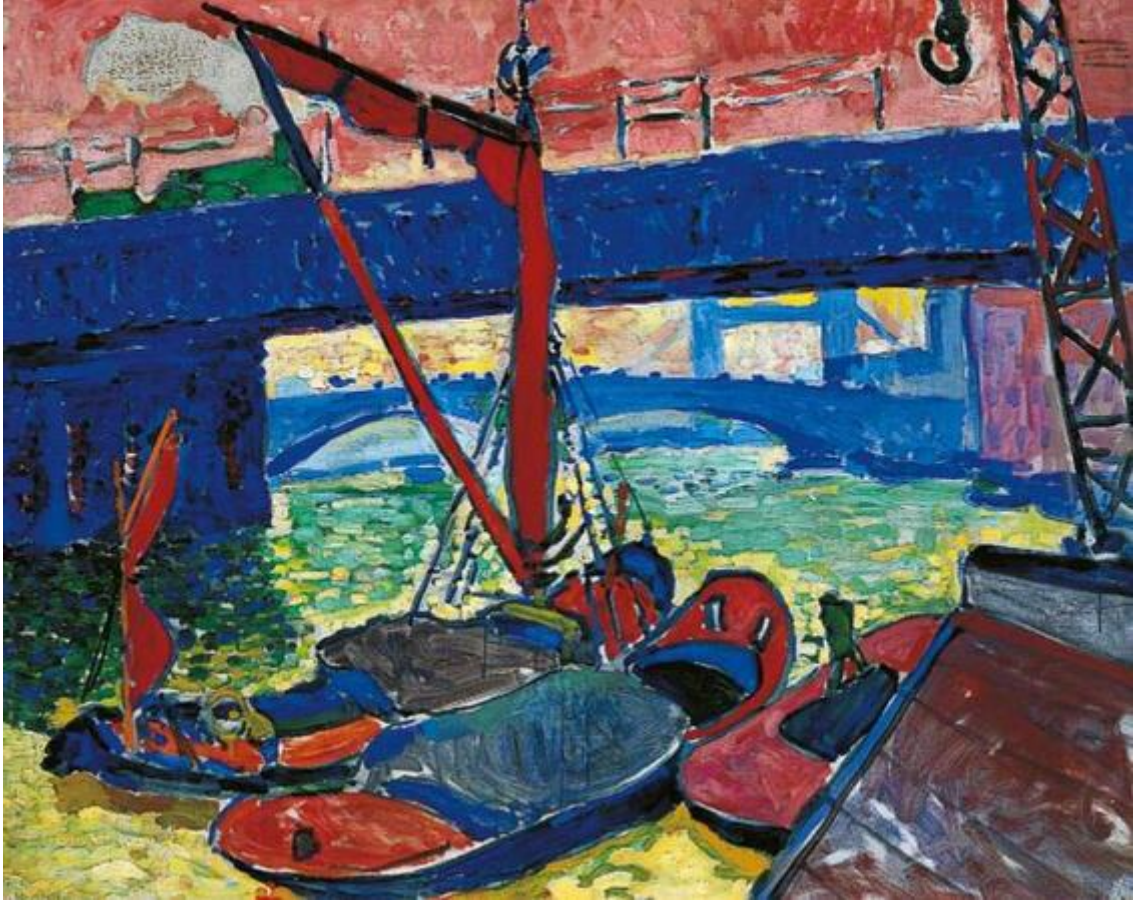
Fovizm, Fransızca fauve (yaban, yabansı) sözcüğünden türetilmiştir. 1905'teki Sonbahar Sergisi'nde eleştirmen Louis Vauxcelles, Henri Matisse, André Derain ve Maurice de Vlaminck'in eserlerini beğenmez, vahşi hayvan, yırtıcı kuş anlamına gelen fov sözcüğünü kullanır ve daha sonra bu sözcük fovizme dönüşür.

Henri Matisse, The Red Room, 1908

[Henri Matisse'nin En Önemli 20 Eseri ve Hayatı](#) isimli yazımızda Henri Matisse ve eserleri hakkında detaylı bilgi bulabilirsiniz.

Bir başka eleştirmen Camille Mauclair'e göre ise fovizm, halkın yüzüne fırlatılan renk topraklarıdır. Fovizme göre gerek ışık, gerek mesafe, resimde yalnızca temiz ve düz renklerle gösterilir. Resim, temiz ve arınmış bir sadelikte olmalıdır. Fovizm, resimde o zamana kadar bilinen değerlerin büyük kısmını yok sayar. Derinlik hissini, ışık ve gölgeyi, kabartma tesirini, kenar çizgilerindeki tesiri, renk şiddeti ve çizgi oyunları ile elde etmeyi amaçlar.

Andr  Derain, Barges On The Thames, 1906

Fovizmin önemli sanatçıları arasında Henri Matisse, Andr  Derain, Maurice de Vlaminck, Raoul Dufy, Albert Marquet, Kees van Dongen, Raoul Dufy, Othon Friesz, Georges Henri Rouault, Charles Camoin, Henri Charles Manguin, Maurice Marinot, Karl P rsim gi, Rik Wouters sayılabilir.

Maurice de Vlaminck, Restaurant La Machine At Bougival, 1905

4. Kübizm

XX. yüzyıl içinde doğan ve önemli ölçüde etkinlik kazanan bir akım olan Kübizm, C zanne'ın doğadaki her şeyin geometrik bir biçimde ifade edileceği fikrinden doğar. Kübist sanatçılar, dünyanın birebir temsilinden uzaklaşarak, doğanın geometrik şekillerden meydana geldiği iddiası ile yola çıkmış, resimlerinde doğayı geometrik formlar olarak resmetmi lerdir.

[Bilmeniz Gereken 10 Kübist Ressam ve Tabloları](#) isimli yazımızda kübist ressamları detaylı olarak anlattık, o yazımızı okumanızı  oneriyoruz.

Pablo Picasso, Girl With Mandolin, 1910

[Pablo Picasso'nun Eserleri ve Hayatı](#) isimli yazımızda Pablo Picasso hakkında detaylı bilgi bulabilirsiniz.

Fransa'da 1906-1907 yıllarına doğru ortaya çıkan, 1910 yıllarına doğru gelişen öne sürdüğü görüşlerle estetik anlayışında devrim yaratarak resim sanatının tümüyle dönüşüm geçirmesine yol açan modern sanat akımı olan kübizmin resim sanatına getirdiği en önemli yeniliklerden biri de, resim dışı unsurların resimde kullanılmaya başlanması ve ilk kolajların ortaya çıkmasıdır. Kübizm 3 aşamada kendini gösterir:

- 1906 – 1909 arası başlangıç aşaması (Paul Cézanne)
- 1909 – 1912 arası ileri analitik kübizm
- 1912 – 1914 arası sentetik kübizm

Georges Braque, Houses At l'Estaque, 1909

Kübizmin önemli sanatçıları arasında Pablo Picasso, Paul Cézanne, Georges Braque, Juan Gris, Fernand Leger, Albert Gleizes, Jean Metzinger, Roger de la Fresnaye, Andre Lhote, Jacques Limpchitz, Aleksander Archipenko, Robert Delunay sayılabilir.

Juan Gris, Guitar On A Table, 1915

5. Fütürizm (Gelecekçilik)

Fütürizm, İtalya'da Birinci Dünya Savaşı'nın hemen öncesiyle, İkinci Dünya Savaşı'nın sonlarına kadar, resim, heykel, müzik, şiir, edebiyat, tiyatro, mimarlık, fotoğraf ve sinema gibi birçok farklı disiplin içerisinde etkisini göstermiş avangart bir sanat akımıdır. Fütürizmde yapılmak istenen şey, evrendeki hareketin bir anını tespit etmek değil, hareketin kendisini duyurmaktır.

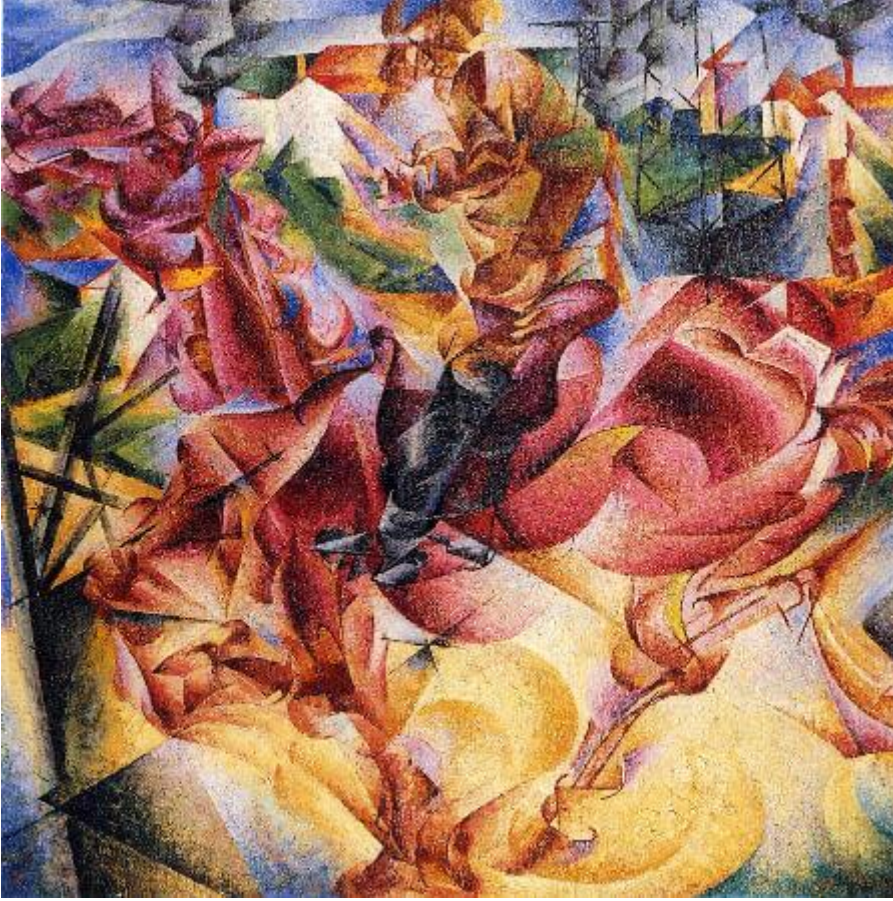
Giacomo Balla, Speeding Car, 1913

Bu akıma göre, her şey hareket halindedir ve değişmektedir. Hareket halindeki varlıkların gözde bıraktıkları etki algılanıncaya kadar hareket yeniden değişir. Bu nedenle koşan bir at, dört değil, yirmi ayaklıdır ve ayakların hareketi de üçgen biçimindedir. Çok çabuk hareket eden cisim, sanki parçalanmış moleküller halindedir. Bu bilimsel gerçek, fütüristlerin sanat görüşü olmuştur. Fütüristler, daha çok fırtınalı denizler, son hızla giden otomobiller gibi hareketli konuları seçmişlerdir.

Carlo Carra, The Red Horseman, 1913

1911'de Paris'e giden Fütüristler burada Kübist sanatçılarla tanışmışlar, ancak tüm geçmişe karşı oldukları gibi Kübistler'e de karşı çıkmışlardır. Tarihsel olarak Gelecekçilik iki evreye ayrılır. Birinci evre 1909'dan Boccioni'nin ölümüne (1916) değin sürer, İkinci evreyse I.Dünya Savaşı'ndan sonra Mussolini'nin faşist yönetimi sırasında Marinetti'nin, akımı yeniden canlandırma çabalarını kapsamaktadır.

Umberto Boccioni, Elasticity, 1912

Fütürizmin önemli sanatçıları arasında Umberto Boccioni, Giacomo Balla, Carlo Carra, Luigi Russolo, Gino Severini, Ivo Pannaggi, Benedetta Cappa Marinetti, Mino Delle Site sayılabilir.

6. Dadaizm

Dünya Savaşı'nın katliamlarına duyulan nefret ve tiksintiden doğan Dadaizm, teknolojik ilerlemeye körü körüne bağlanmanın yüzeyselliğini, Avrupa toplumunun yozlaşmasını, savaş, toplum, gelenek, din ve sanat gibi tüm yerleşik değerleri protesto etmek amacıyla kurulmuş bir akımdır. Romen şair Tristan Tzara, 1920'de Dada hareketini kurar. Yapıtlarında alışılmış estetikçiliğe karşı çıkar, burjuva değerlerinin tiksinciliğini vurgular. Dada hareketi, yaratıcı sanatı canlandırma amacıyla yeni deneysel ifade formları bulmaya çabalayıp, mantık dışı konular, kağıt, tahta ve benzeri malzemelerle değişik teknikler kullanmıştır.

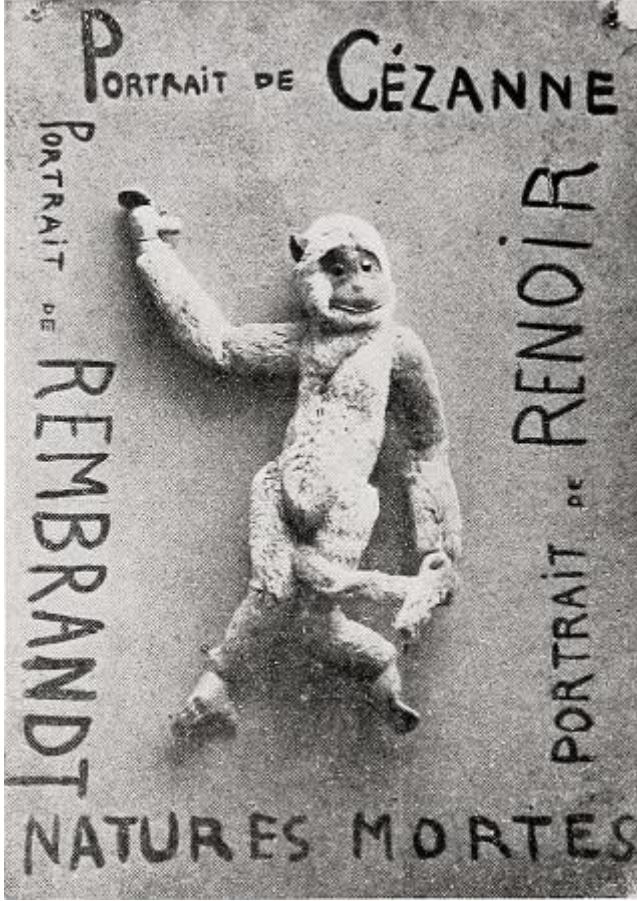

Marcel Duchamp, L.H.O.O.Q., Mona Lisa With Moustache, 1919
[Dadaizm Sanatçıları ve Eserleri](#) isimli yazımızda Dadaizm akımı ile ilgili detaylı bilgi bulabilirsiniz.

Kurt Schwitters, Zeichnung A2 Hansi, 1918

Dadaizmin önemli sanatçıları arasında Marcel Duchamp, Francis Picabia, Kurt Schwitters, Max Ernst, Raoul Hausmann sayılabilir.

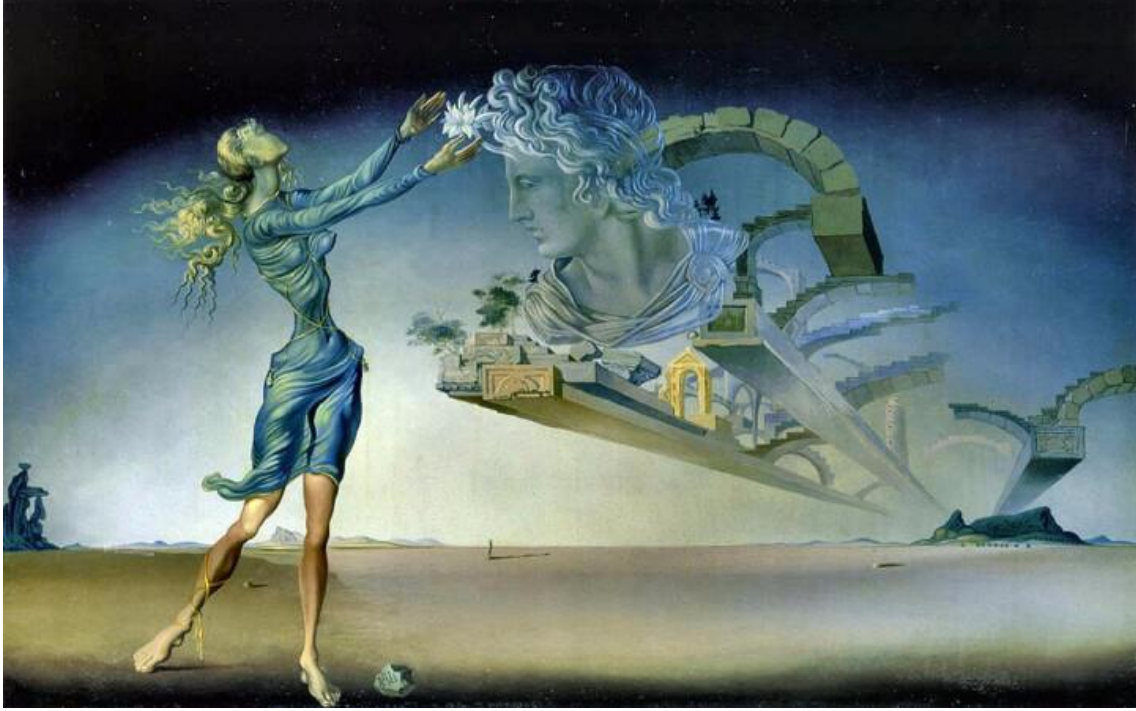

Francis Picabia, Portrait of Cézanne, 1920

7. Sürrealizm (Gerçeküstücülük)

[Bilmeniz Gereken 12 Sürrealist Ressam ve Tabloları](#) isimli yazımızda sürrealizm hakkında detaylı bilgi bulabilirsiniz.

1924 yılında André Breton'un Birinci Sürrealist Manifesto'yu kaleme almasıyla birlikte sürrealizm bir akım halini almıştır. Breton, bu manifestoda sürrealizm akımını katıksız ruhsal otomatizm olarak tanımlamıştır. Dada'nın yıkıcı temelleri üzerine kurulmuş olan sürrealizm akımı, Dada'ya kıyasla daha az provokasyona yer verip, daha çok sistematik üretimin yolunu açmıştır.

Salvador Dali, Mirage, 1946

[Salvador Dali'nin Eserleri ve Hayatı](#) isimli yazımızda Salvador Dali'nin hayatı ve eserleri hakkında detaylı bilgi bulabilirsiniz.

Hem Dada hem de sürrealizm, ulusal duyarlıktan tiksinişlerdir. Bir tür evrensellik düşüncesiyle hareket etmişlerdir. Sonraları sürrealizm uluslararası düzeyde geniş bir yayılım göstermiştir. Bilinçaltının dizginsiz işleyişinden ilham alan üretimlerin peşinden koşmuş olan sürrealizm, psikanaliz ve Freud'un düşüncelerinden oldukça etkilenmiştir. Sürrealistler için düşlerin yadsınamaz bir önemi vardır.

Max Ernst, The Large Forest, 1925

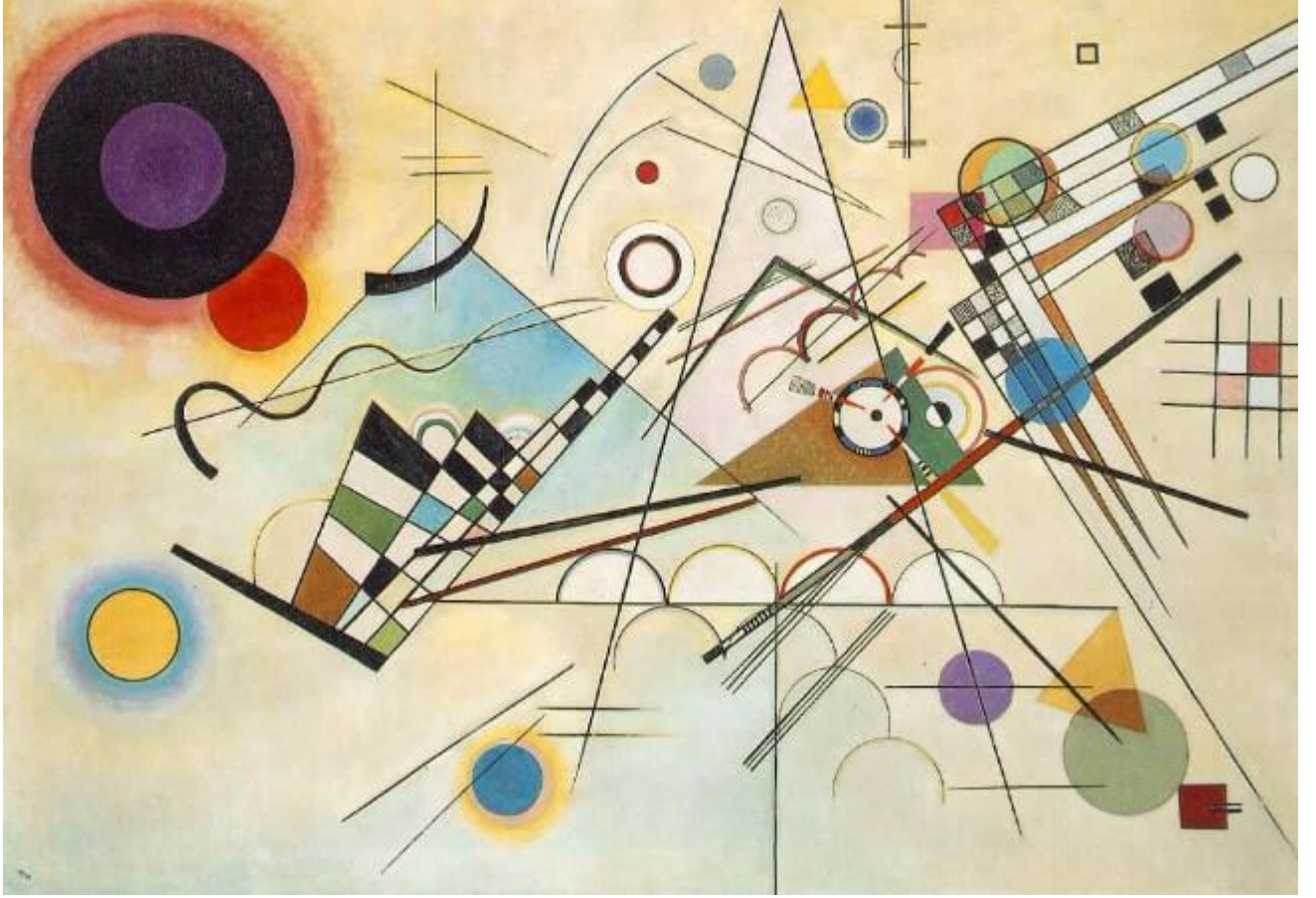
Surrealizmin önemli sanatçıları arasında Giorgio de Chirico, Max Ernst, Jean Arp, Francis Picabia, Marc Chagall, Rene Magritte, Yves Tanguy, Alberto Giacometti, Salvador Dali, Frida Kahlo, Paul Delvaux, Joan Miro, Man Ray, Henri Rousseau, Leonora Carrington sayılabilir.

Giorgio De Chirico, The Soothsayer's Recompense, 1913

8. Soyut Resim

Wassily Kandinsky'nin yaratıcısı olduğu soyut resim, dışavurumcu anlatımlı betimlemeler üzerinde şekillenen, nesne ve canlıların görünüşlerinden faydalanmayı reddedip renk, çizgi, şekil, leke gibi yüzeye aktarım biçimlerini ele alarak resimle ilgili soyut olan her şeyi içine almıştır. Soyut sanat akımı, soyut ifadecilik, abstre ya da nonfigüratif (figürsüz) diye de adlandırılır. Soyut sanat bütünüyle düş ürünü olabileceği gibi, doğadaki bir nesnenin biçiminin giderek genelleştirilmesi ve artırılmasıyla da elde edilebilir. Bu durumda ortaya çıkan imge, asıl nesneyi çağrıştırabileceği için soyutlama da denilir.

Wassily Kandinsky, Composition VIII, 1923

Soyut resmin önemli temsilcileri arasında Wassily Kandinsky, Piet Mondrian, Max Ackermann, Jean Arp, Franz Kupka, Robert Delunay, Josef Albers, Jean-Michel Atlan, Else Alfelt, Jean-Michel Atlan, Gregory Amenoff, Félix Anaut, Karel Appel sayılabilir.

Max Ackermann, Rotation Red, 1966

9. Soyut Dışavurumculuk

Soyut Dışavurumculuk akımında yaratma işlemi resmin ana konusu haline gelmiştir. Kendiliğinden oluşturulan lekeler, bedensel hareketin izleri, renkli boyasal yüzeyin anıtsal etkisini amaçlayan bir eğilim olmasının yanı sıra, sanatçının yaratma psikolojisini anlamamızda da belirleyici olmuştur. Soyut dışavurumcu sanatçılar, kübizmin biçimsel sonuçlarından ve sürrealistlerin ilkel temalarından yararlanmışlardır. Sanatçıların gerçek nesnelerin temsiline yer vermeden kendilerini sadece renk ve şekillerle ifade ettikleri Soyut Dışavurumculuk akımı 2 şekilde sınıflandırılmaktadır.

Jackson Pollock, Convergence, 1952

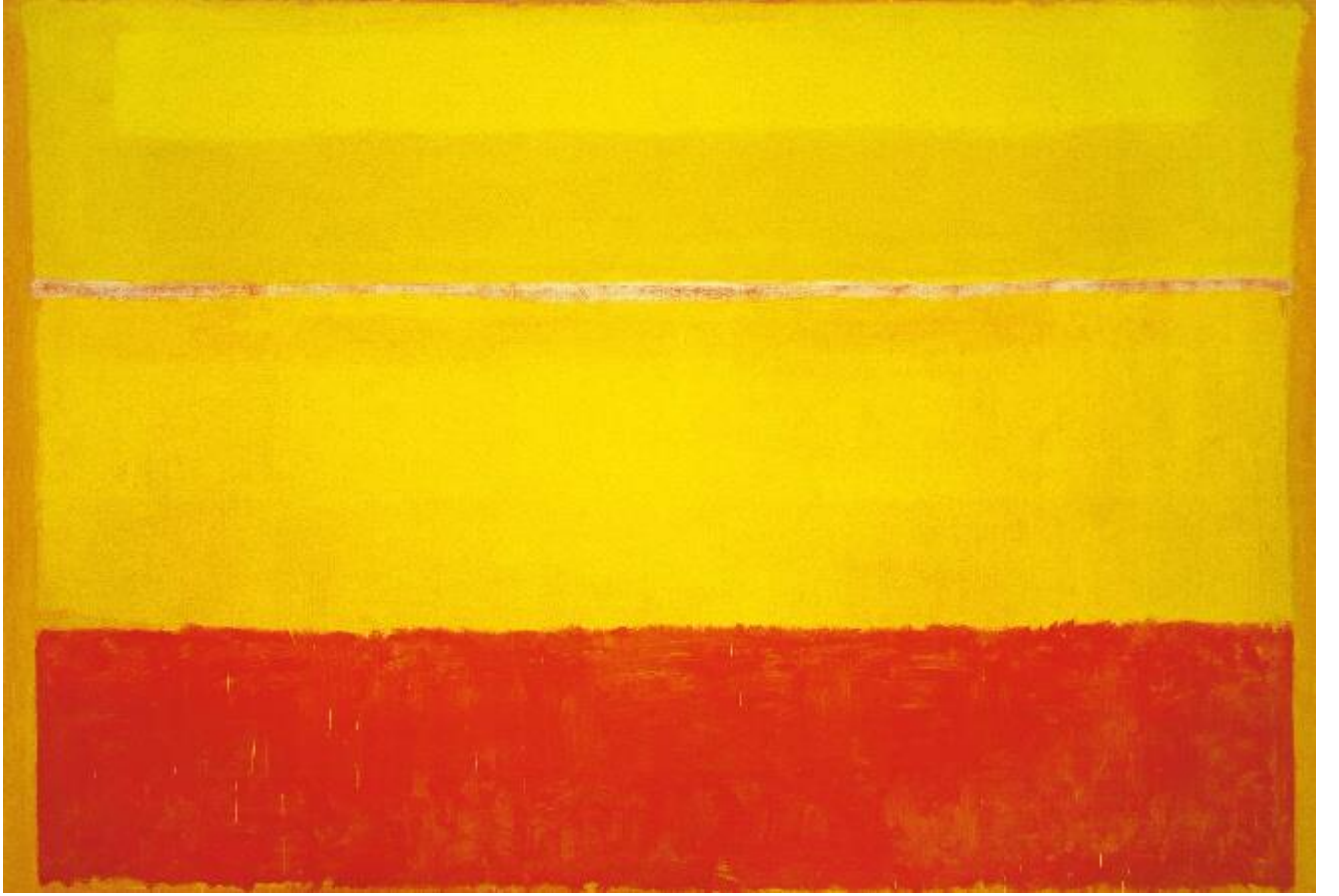
[Jackson Pollock Eserleri ve Hayatı](#) isimli yazımızda Jackson Pollock ve eserleri hakkında daha detaylı bilgi bulabilirsiniz.

1. Aksiyon Resmi, Eylem Resmi ya da Hareket Resmi olarak bilinen anlayışın en önemli temsilcileri Jackson Pollock, Willem de Kooning, Franz Kline ve Robert Motherwell'dir. Jackson Pollock yere serdiği geniş tuvaler üzerine delikler açtığı teneke kutulardan boyaları damlatıp yüzeylere saçarak, Willem de Kooning eylemlerini fırça darbeleriyle gerçekleştirerek, Franz Kline beyaz bırakılmış zemin üzerine doğu kaligrafisini anımsatan kesik uçlu ya da oval siyah fırça vuruşlarını atarak, Robert Motherwell ise çağdaş olayların yaşam, ölüm, zulüm gibi duyguları lekesel bir yaklaşımla tuvallerine aktararak oluşturulan resimleriyle dikkat çekmişlerdir.

Willem de Kooning, Police Gazette, 1955

2. Renk Alanı Resmi ya da Geç Resimsel Soyutlama olarak adlandırılan grubun en önemli sanatçıları Barnett Newman, Clyfford Still, Ad Reinhardt ve Mark Rothko'dur.

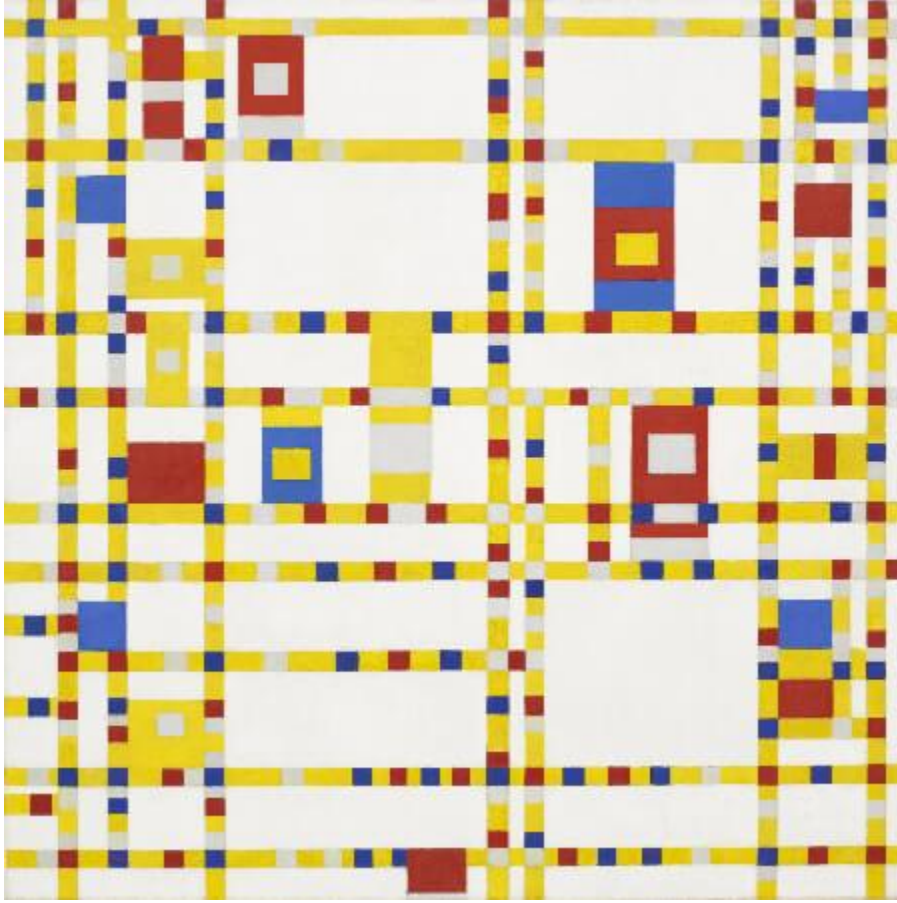

Mark Rothko, 1952-53

Sade bir anlatımın hakim olduğu resimlerini duygu, mitoloji, inanç gibi etmenlerden arındırma isteği ile üreten sanatçılardan Clyfford Still, tuvallere yukarıdan aşağıya doğru titrek bir kayma hareketi ile düzenlediği kompozisyonları, Barnett Newman az sayıda dikey çizgilerin yüzeyleri birbirinden ayırdığı sınırlı renklerle ifade edilmiş anlatımları, Ad Reinhardt kaba kenarlı yatay fırça darbeleriyle modüler tuğla formlarını andıran yüzeyleri ve Mark Rothko ise tek renkli bir zemin üzerine canlı renklerle boyanmış iki veya üç adet dairesel köşeli dikdörtgenlerden oluşan büyük boyutlu resimleri ile tanınmışlardır.

Barnett Newman, Vir Heroicus Sublimis, 1950

Piet Mondrian, Broadway Boogie Woogie, 1942

10. Konstrüktivizm

Konstrüktivizm, 1920'li yıllarda Rusya'da ortaya çıkmış bir sanat akımıdır. Resim, heykel ve mimarlık alanlarında egemen olmuş, ancak sosyalist gerçekçilik resmi benimsenince ortadan kalkmış yandaşlarının bir bölümü Batı'ya göçmüştür. Genelde çağdaş malzemeleri kullanan ve geometrik bir kompozisyon anlayışını benimseyen bir tutumdur. Sovyet devrimiyle beliren konstrüktivizm, daha sonra geçmişle tüm bağlarını koparmış, endüstriyel malzeme ve teknikleri yücelten bir biçimlendirme çabası içinde olmuştur.

Vladimir Tatlin, Tabla Number I, 1917

Konstrüktivizmin önemli sanatçıları arasında Vladimir Tatlin, El Lissitzky, Kazimir Maleviç, L. Moholy-Nagy, Alexander Rodchenko, Varvara Stepanova sayılabilir.

Varvara Stepanova, Pattern For A Cloth, 1924

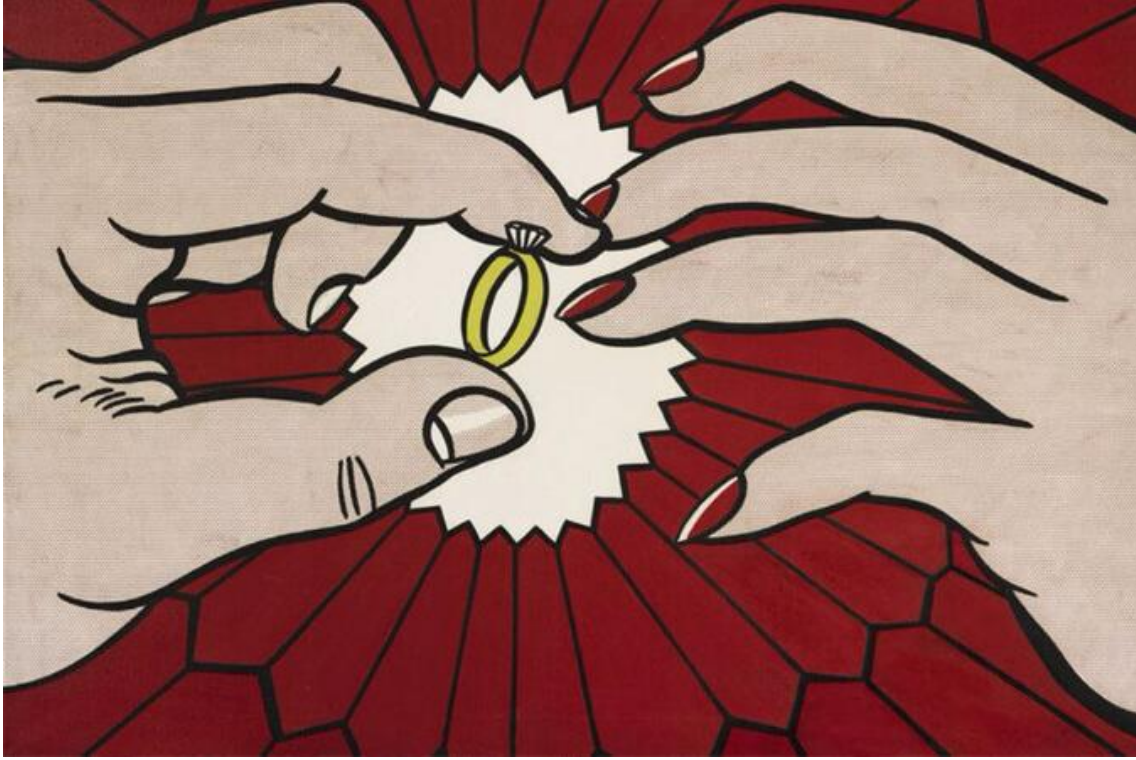
11. Pop Art

Pop Art, Dada ve Soyut Dışavurumculuğa bir tepki olarak ortaya çıkar. Amerika'nın günlük yaşamının yerel ve bölgesel simgeleriyle dolu bu yeni sanat hareketi geniş kitlelerce benimsenir. Kitle iletişim araçları bu akımın babası olarak görülür. Pop Art, endüstri toplumunun günlük tüketim eşyalarını, kitlesel iletişim çağının teknikleri ile anlatır. Bu tür objeler, çevrelerinden yalıtılıp, abartılı boyutlarda ve çoğunlukla resimli roman ya da reklamcılık teknikleri kullanılarak resmedilir.

Andy Warhol, Campbell's Soup Cans, 1962

[Pop Art Sanatçısı Andy Warhol'un 18 Eseri](#) isimli yazımızda Andy Warhol ile ilgili daha detaylı bilgi bulabilirsiniz.

Roy Lichtenstein, The Ring (Engagement), 1962

Pop Art'ın önemli sanatçıları arasında Andy Warhol, Roy Lichtenstein, Eduardo Paolozzi sayılabilir.

12. Op Art (Optical Art)

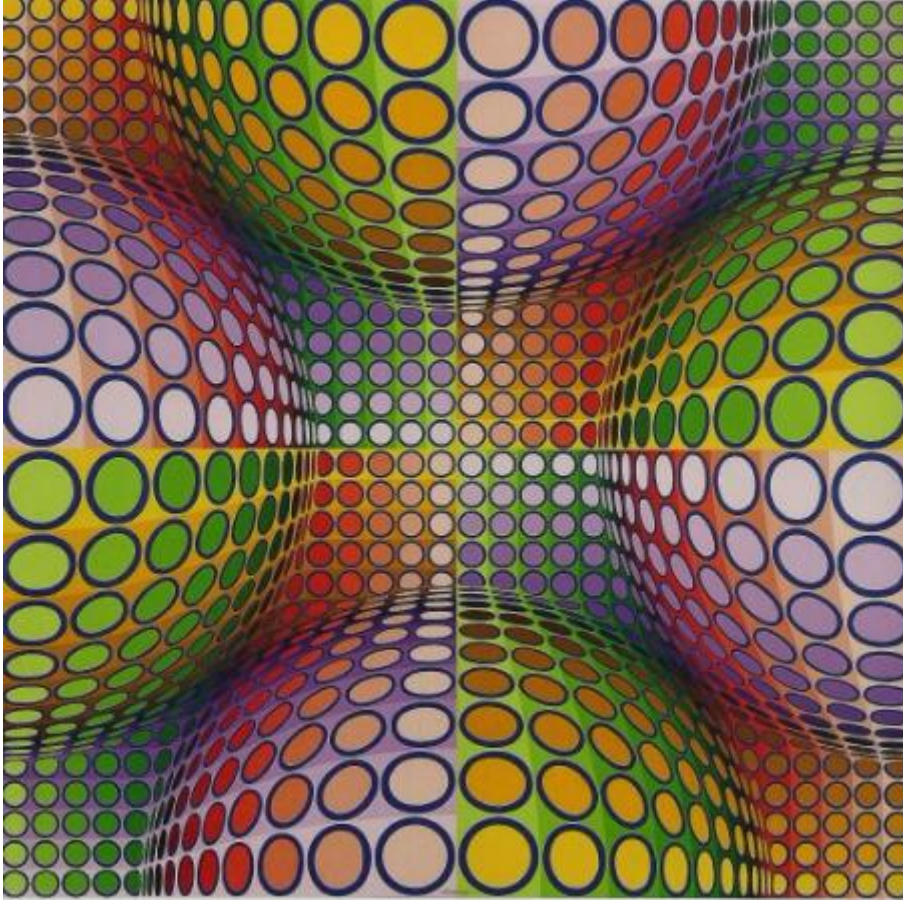
Optik Sanat anlamına gelen Optical Art, soyut sanat anlayışla oluşan akımlardandır. 1960 yılından itibaren belirmeye başlayan bu anlayışın öncü sanatçıları Josef Albers, Victor Vasarely ve M.C. Escher'dir. Renk, çizgi gibi öğeler göz yanılsamaları yaratmak için kullanılır.

Eserler genelde soyut olup, pek çok durumda siyah-beyazdır. Optik sanat öncelikle gözde oluşanla ilgilenmekte ve görsel mekanizmayı harekete geçirmeyi, uyarmayı amaçlamaktadır. Bu akım, kavram ile ilgilenir ve amacına ulaşmak için bazı renk ve çizgilerin yan yana konulmasıyla elde edilebilecek optik etkileri elde edebilmek için bilimsel yöntemlere başvurur.

M.C. Escher, Tiles, 1960

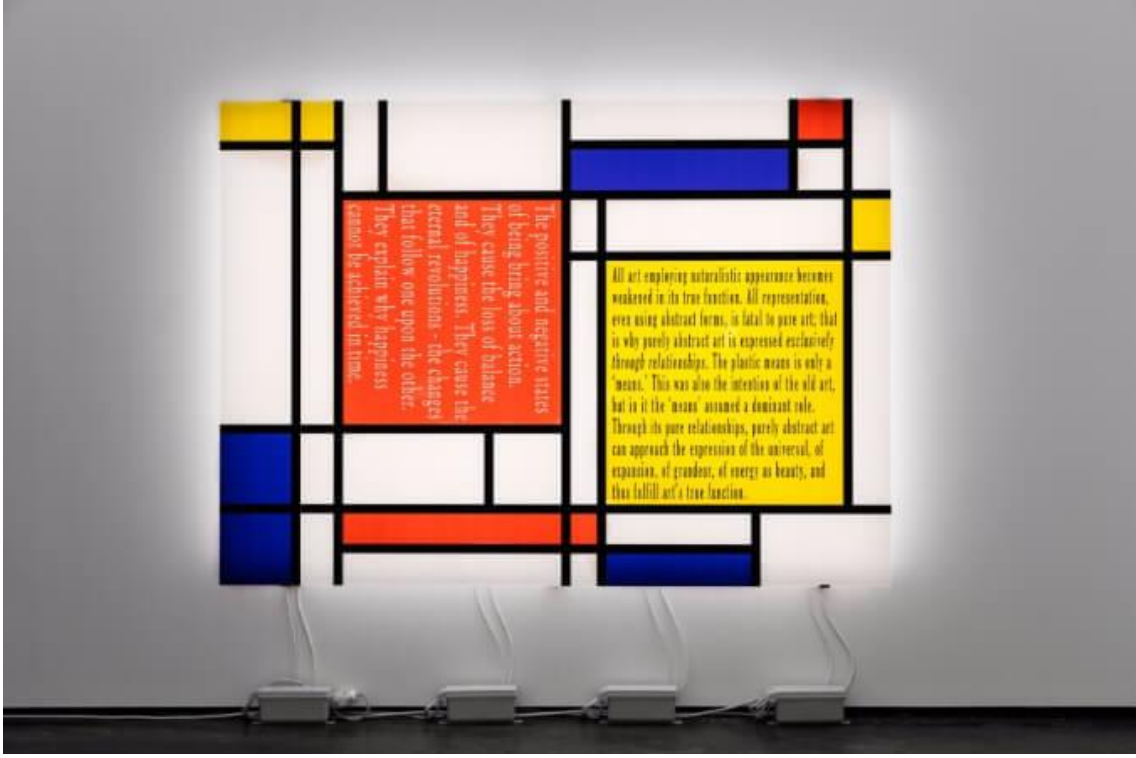
Op Art'ın önemli sanatçıları arasında M.C. Escher, Josef Albers, Victor Vasarely, Bridget Riley, Richard Anuszkiewicz, Jesús-Rafael Sot, Kenneth Noland, François Morellet ve Lawrence Poon's sayılabilir.

Victor Vasarely, Vega-Lep, 1970

13. Kavramsal Sanat

Kavramsal Sanat, sanat pratiklerinin değişip dönüştüğü ve sanatın nesneye olan gereksiniminin tartışmaya açıldığı 1960'lı yıllarda oluşan bir eğilimdir. Kavramsal sanatçılar, sanat yapıtının maddi varlığına değil, kavramsal varlığına önem vermişlerdir. Sanatın tarihsel sürecinde, düşüncenin, felsefi altyapının bu kadar önemli olduğu ilk akım olması Kavramsal Sanat'ı önemli kılar.

Joseph Kosuth, Mondrian's Work V, 2015

Resimsel olanı yıkmaya çalışıp dil ile sanatı birbirine yaklaştırmıştır. Akım, bugün güncel sanatın en önemli dinamiklerinden olan kavramsallığı sanata sokmuştur. Felsefî bir altyapıyla kavramsallığa vurgu yapan sanatçılar, görsel ifadelerini ortaya koyarken dili bir araç olarak kullanmışlardır. Kavramsal sanatçılar, belgeler, fotoğraflar, haritalar, taslaklar, videolar vb. taşıyıcı araçlar kullanarak sanatın geleneksel tanımını ve biçimini sorgulayan bir devrim gerçekleştirmişlerdi.

Wolf Vostell, Weinende 3, 1992

Kavramsal Sanat'ın önemli türleri arasında Land Art (Çevre Sanatı), Kaligrafik Art (Sözcük sanatı, Yazısal sanat), Happening (Anlık Olay Sergileme) sayılabilir. Önemli kavramsal sanatçılar arasında ise Sol Lewitt, Robert Barry, Lawrence Weiner, Joseph Kosuth, Mel Bochner, Joseph Kosuth, Wolf Vostell, Javacheff Christ sayılabilir.

Kaynak

[20. Yüzyıl Resim Sanatı ve New York, Empresyonizm Akımının Güncel Bazı Yönlerden İncelenmesi, Lebriz Sanal Dergi, Çağdaş Resim Sanatı, 2011](#)

Etiketler:[dadaizm](#), [ekspresyonizm](#), [empresyonizm](#), [fovizm](#), [fütürizm](#), [kavramsal sanat](#), [konstrüktivizm](#), [kübizm](#), [modern sanat](#), [op art](#), [pop art](#), [resim akımları](#), [resim sanatı](#), [sanat akımları](#), [soyut dışavurumculuk](#), [soyut resim](#), [sürrealizm](#)